

подчертава, че правилното хранене е отъ първостепенна важност за последното. Големият успехъ на скотовъдството въ северните европейски страни — Дания, Холандия, Германия, а въ последно време и въ Съветска Русия, се гради главно върху една добре развита фуражна основа. На „фуражния фронтъ“, „борба за създаване на фуражна база“ сѫ главните лозунги днесъ на скотовъдството въ Германия и Съветска Русия. Нѣколко десетки научно-изследователски скотовъдни институти и зонални станции въ С. С. С. Р. сѫ впрѣгнати въ работа за увеличение фуражното производство и изпитване смиаемостта и хранителната стойност на отдѣлните видове фуражни срѣдства.

Правилното разрешение на фуражния проблемъ, е тѣсно свързано съ развитието на скотовъдството въ Областта, и тѣкмо за това въ доклада си отдѣлямъ повече място на този въпросъ.

Установено е, че срѣдно на глава едъръ добитъкъ у насъ се падатъ 280—300 кгр. тревенъ фуражъ, 500—600 кгр. слама и царевична шума, около 200 кгр. зърнени храни, трици и кюспе и 50 кгр. сочна храна (кръмни тикви, цвекло, моркови и др.). А това значи, че нуждата отъ тревенъ фуражъ се запълня главно съ слама и царевична шума.

Че нашия добитъкъ гладува, всѣки може да се убеди, ако хвърли единъ бѣгълъ погледъ върху селските чарди, презъ първите дни на пролѣтта. Въ говеждите чарди много отъ животните, изтощени отъ продължително гладуване презъ зимата, иматъ крайно изпостялъ видъ, едвамъ се крепятъ на краката си и съ голѣма мѣжа се добиратъ до пасишето, за да се хванатъ на зеленото. Такива животни обикновено иматъ отпустнати и сламести кореми, плитки и тѣсни гърди, слаба костна система, несиметрично развито тѣло, тѣнки и високи крака и приличатъ по-скоро на карикатури, отколкото на нормално развити животни. Такива животни даватъ дребни и хилави приплоди и съвсемъ ниска продукция на млѣко и месо. И, макаръ че нашата областъ се съвпада съ развѣдната областъ на сивото мястно говедо, все още въ много селища се налбюдава тази нерадостна картина. Почти сѫщата картина се наблюдава презъ първите дни на пролѣтта и при нѣкои отъ останалите видове домашни животни. Ето защо, фуражния проблемъ, както за цѣлата страна, така и за Плевенската областъ, се слага съ голѣма острота предъ Земедѣлската Камара и трѣбва да се намѣрятъ начини и срѣдства за неговото бѣрзо и радикално разрешение.

Много груби и долнокачествени кръмни срѣдства и отпадъци въ земедѣлското стопанство се използватъ сега въ ограниченъ размѣръ за храна на домашните животни, понеже се предлагатъ на последните въ неприемлива форма.